

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01/21/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8941** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, против решение от 04.07.2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18^{-ти} състав, по НАХД № 15188/2020 г., с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 23-002945/20.10.2020 г. С постановлението, на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], Район „Л.“ е наложена имуществена санкция от 2 000 лв., на основание чл. 415, ал. 1 КТ за неизпълнено в срок до 28.08.2020 г. предписание по т. 3 от Протокол за извършена проверка, № 2022414, връчен на 24.08.2020 г.

С жалбата се твърди неправилност на въззивното решение. В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт поддържа жалбата и заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, посредством упълномощен адвокат: оспорва касационната жалба; твърди неправилно определена дата на извършване, на вмененото нарушение; желае възстановяване разноски за водене на делото.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

Без да опише фактическата обстановка, която би следвало да е проверил в съдебното следствие, съответно без да изложи мотиви съставът на районния съд е обосновал с две сложни изречения извод за материална некомпетентност, на съставителя на АУАН и на издателя на НП. Съдът се е позовал на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда“ и конкретно на това, че Дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си „на територията на съответната област“, но нарушението е извършено на територията на С. – град. С оглед на това е отрекъл правото на изпълнителния директор (чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда“) да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда.

Според разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. първо КТ „нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи“. Сред тези органи, конкретно специализирани са служителите от ИА „Главна инспекция по труда“ (арг. чл. 399, ал. 1 КТ), в чиято структура са и съответните териториални дирекции „Инспекция по труда“. Правомощието на изпълнителния директор (чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“) да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда не е ограничено, от чл. 16, ал. 2 от същия правилник, относно израза „на територията на съответната област“. Пред районния съд са представени като част от административнонаказателната преписка две заповеди на изпълнителния директор, съответно с №№ 3-0024 и 3-0025, от 08.01.2019 г. С първата заповед (т. 2) в териториалния обхват на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е включен и Район „Л.“, където е било седалището на [фирма]. Освен това, разпоредбата на чл. 416, ал. 5 КТ указва, че наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган (в случая – по чл. 399, ал. 1 КТ), което означава и директорът на съответната Дирекция „ИТ“, като част от структурата на изпълнителната агенция.

Необсъждането по същество на релевантните за ангажираната административнонаказателна отговорност на [фирма] факти налага отмяна на въззивното решение, и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Основателността на касационната жалба обуславя основателност и на претенцията на касатора за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 2, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 04.07.2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18^{-ти} състав, по НАХД № 15188/2020 г.

ВРЪЩА НАХД № 15188/2020 г. на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: